

Nové pamětní desky

Libor Kašička

Jak jste si možná někteří již všimli, objevily se na několika místech našich obcí zbrusu nové pamětní desky. Umístěny jsou v Koněprusích na návsi na podstavci obnoveného kříže, kde deska informuje stručně o důvodech a okolnostech jeho obnovy a na podestě kapličky vedle naší stoleté lípy, kterou označuje a upozorňuje na její historii. Další destička je umístěna na pamětním kameni u naší nové „Lípy republiky“ na prostranství u hřbitova, kde rovněž nápis na desce informuje o tom, kdy a proč byla lípa vysazena. (Mimochodem samotný kámen je krásnou ukázkou tzv. „koněpruského vápence“ a zajistil nám ho p. Jiří Melichar, za což mu tímto děkujeme.) Poslední koněpruská deska

je pak ta, která bude oficiálně odhalena při slavnosti Mistra Petra z Koněprus 22. června 2019 odpoledne. Ta je umístěna vedle vchodu do naší kaple a bude návštěvníky informovat o pojmenování kaple a datech jeho narození a úmrtí. Na Bítově byla pamětní deska umístěna k nádherné památné stoleté lípě u rybníka a je nainstalována na čelní stěně zděné obecní studny. Tato deska rovněž informuje o okolnostech vysazení tohoto stromu.

Desky jsou zhotovené renomovanou firmou INTERSIGN a přesto, že vypadají jako pravé bronzové odlitky, ve skutečnosti jsou zhotovené ze speciálního tvrzeného plastu s povrchovou úpravou pokovením a následnou patinací. Nejde však o žádnou lacinou náhražku, jak by si snad někdo mohl myslet,

ale o plnohodnotnou variantu pamětních desek, které jsou v současnosti používány většinou obcí a zdobí dokonce i některé vládní objekty. Desky jsou vzhledově naprosto k nerozeznání od skutečných bronzových odlitků, ale jejich pořizovací cena je mnohem příznivější a hlavně by díky použitému materiálu měly být uchráněny před odcizením zloději barevných kovů. Pamětní desky pro naše obce zajistili a nainstalovali členové místního kulturního výboru a hrazeny byly z loňského sponzorského daru ing. V. Havlíčka, za který mu tímto děkujeme.

Jako součást příprav na slavnostní pojmenování naší obecní kaple 22.6.2019, se prostřednictvím Jarky Čampulové podařilo zajistit zrestaurování litinového kříže u zdi kaple. Renovace se ujal pan Pavel Hobza z Popovic, který má tuto záslužnou činnost jako svého koníčka a na svém kontě má již mnoho zachráněných historických křížů. Kříž i s kamenným podstavcem byl tedy před časem odvezen, a po důkladné renovaci za pomoci místních dobrovolníků opět přivezen a usazen na původní místo. Výsledek práce pana Hobzy je skutečně nádherný. Málo kdo z nás si asi dovedl představit, že by náš kříž mohl ještě někdy takto zazářit. Na dnešní dobu zcela neuvěřitelně působí rovněž skutečnost, že pan Hobza za svou perfektně odvedenou práci odmítl jakýkoliv honorář a vše provedl zcela zdarma. Rádi bychom mu tedy tímto poděkovali za jeho velkorysý příspěvek ke zkrášlení naší obce. (Ukázky dalších prací pana Hobzy lze spatřit na tomto internetovém odkazu: <http://www.kriz.estranky.cz/>)

Další činností, která souvisí s přípravami na slavnostní akt pojmenování kaple, je renovace krásných kovaných vrat a vrátek hřbitova, vyrobených roku 1926 místními kováři. Zhotovení nových schránek zámků a jejich výměnu za původní zcela zkorodované provedl p. Lukáš Trögler. Vrata budou dále po obroušení opatřena novým nátěrem a pomyslnou „třešničkou na dortu“ pak bude osazení zámků věrnými replikami původních litinových klik ve tvaru tzv. „Hanavského lva“, které se nám podařilo opatřit. Po mnoha letech budou tedy vrata i vrátka uvedeny zhruba do stavu, jak asi vypadaly roku 1926 při otevření našeho hřbitova.

Všem dobrovolníkům, kteří se na těchto akcích podíleli a podílejí, tímto děkujeme.

Možná jste to zaznamenali, a možná ne, ale od začátku tohoto roku mají Koněprusy opět po letech obecního kronikáře. Byl jsem jím zvolen já, částečně pro to, že to nikdo jiný dělat nechtěl ☺, ale hlavně pro to, že mě baví „štourat“ se v minulosti našich obcí. Rád bych Vás tedy na tomto místě v krátkosti seznámil s tím, co to vlastně obnáší, jaký to má účel a jaké jsou mé plány a představy ohledně mé činnosti v této funkci.

Co se týče samotné kroniky, tak do té jsou vždy zpětně za uplynulý rok zaznamenávány všechny podstatné a zajímavé údaje o obci a dějích, které se v ní udály. Text zápisu musí být však nejprve schválen letopiseckou komisí, nebo jako v našem případě, kulturním výborem obce. Cílem vedení kroniky je zanechat pro poučení příštích generací doklad o tom, jací jsme byli, jak jsme tady žili a co vše jsme tu prožívali. Čím více podrobností, tím lépe. Jedná se hlavně o konkrétní události místního významu, které nebude jednou možné zjistit nikde jinde. (Kdo byl v roce 1931 prezidentem, zjistí každý snadno na internetu, ale zkuste tam například najít, jak se tenkrát jmenoval architekt koněpruské školy ☺.) Vlastní kronika slouží pouze k zaznamenávání textu a nemělo by se do ní nic vlepovat. Tedy ani fotografie a podobně. K uchovávání veškerých příloh kroniky např. různých plakátů, pozvánek a jiných dokumentů slouží zvláštní šanon, do kterého jsou tyto předměty chronologicky zařazovány a který je oficiální přílohou kroniky.

Tolik k oficiální části mé činnosti. Dalším projektem, který bych rád realizoval, je obecní archiv soudobých fotografií a videí z různých akcí a událostí, jež se u nás odehrávají. Prozatím do něho ukládáme své fotografie z akcí ponejvíce pouze já a Lukáš Trögler, ale budu moc rád, když mi své snímky z akcí poskytnou i další naši občané. Myslím, že jednou to bude mít velkou cenu a dá se to po letech využít k mnoha účelům. Krom klasické prezentace vybraných snímků v různých tematických tiscích a na výstavách, bude v budoucnu například možné snímky z minulých dob veřejně promítat při různých vhodných obecních příležitostech.

Poslední mou aktivitou, která sice nesouvisí přímo s funkcí kronikáře, ale je myslím o to zajímavější, je mnou již od loňska budovaná databáze kopií historických fotografií, pohledů a veškerých dalších dokumentů ze života obce. Od loňské výstavy fotografií jsem obdržel mnoho krásných příspěvků od několika dalších našich občanů. Jen pro příklad bych rád za krásné a mnohdy více než 100 let staré fotky a dokumenty poděkoval panu Melicharovi z Bítova, Romanovi Dočekalovi a všem ostatním, kteří se rozhodli tuto akci podpořit. Zvláště bych, ale rád uvedl unikátní a rozsáhlou kolekci dokumentů a fotografií z pozůstalosti rodiny bývalého starosty Josefa Procházky, zachráněnou při rekonstrukci jejich domu a poskytnutou k archivaci Janou a Patrikem Melicharovými, která obsahuje mnoho úžasných zajímavostí. Nejstarší dokument, který jsem tam prozatím našel, pochází z roku 1877! Již teď mohu říci, že mnoho z těchto pokladů zaručeně použiji při realizaci dalšího intenzivně připravovaného projektu o historii našich obcí. O co konkrétně půjde, bych, ale prozatím nerad prozrazoval.

Závěrem bych rád požádal všechny naše spoluobčany, kteří mi na loňské výstavě nabízeli své historické pohlednice a fotky, včetně některých vystavených, ale existujících údajně v lepším stupni zachovalosti, aby mě kontaktovali, a já si dokumenty rád vyzvednu k okopírování. Vše v co nejkratším termínu v pořádku vrátím.

Pokud se tedy rozhodnete poskytnout mi své soudobé fotky z akcí nebo historické archiválie k archivaci, pouze znovu upozorňuji, že tím zároveň dáváte svolení k jejich pozdější veřejné prezentaci za účelem propagace obce. (Libor Kašička, tel. 728 532 165)

Historie našich obcí ve vzpomínkách pamětníků

Libor Kašička

Když jsem před časem, jako nově jmenovaný obecní kronikář, začal dávat dohromady přehled dosud dochovaných písemností pojednávajících o novodobé historii našich obcí, lámal jsem si hlavu s tím, jak alespoň částečně nahradit záznamy z oněch nezvěstných poválečných kronik za posledních 80 let. Dopsat kroniky zpětně za téměř 80 let je naprosto nereálné a navíc jsem přesvědčený, že se dříve nebo později někde najdou, tak jako se našla ta nejstarší. Na základě rozhovorů s několika našimi zainteresovanými spoluobčany a po konzultaci s pracovníky Státního okresního archivu v Berouně, jsem se však rozhodl pro jiné a v mnoha směrech i mnohem přínosnější řešení. Se souhlasem obecního zastupitelstva se tedy v nejbližších dnech rozeběhne projekt s názvem „Historie obcí Koněprusy a Bítov ve vzpomínkách pamětníků“. V rámci tohoto projektu bychom rádi pořídili co možná nejvíce digitálních zvukových nahrávek vyprávění našich pamětníků o jejich životě v našich obcích v dobách minulých a vytvořili tak jakýsi zvukový archiv uchovaný pro budoucí generace.

Naše obec bude patrně v našem kraji první, která něco takového zrealizuje, nicméně ve světě a v posledních letech i v České republice je toto naprosto běžnou a osvědčenou součástí výzkumu historie. Cílem tohoto výzkumného projektu je tedy jednak pořízení a uchování zmíněných nahrávek po maximální možnou dobu, v řádu desítek, ideálně však, stejně jako v případě písemných památek, v řádu stovek let. Dále však samozřejmě také využití získaných informací dalším vhodným způsobem, např. při vzdělávací nebo publikační činnosti (přednášky, články, odborné studie, monografie atd.).

Při svých rozhovorech s našimi pamětníky jsem se měl možnost sám přesvědčit, že v paměti našich starších spoluobčanů jsou ukryty naprosté poklady, které mohou, a zcela zaručeně také budou, mít velký význam nejen pro naši obec a její budoucí obyvatele, ale případně i pro cizí historiky z různých oborů. Například pozoruhodné vyprávění pana Melichara o Vlasovcích tábořících na konci války v jejich statku je patrně jediným svědectvím o tom, že také v naší obci se tenkrát Vlasovci zdržovali. Úžasné vyprávění pana Havlíčka o tom, jak fungovala kovárna ještě za dob kováře Jana Sacheta, které se krátce nato nečekaně podařilo doložit čerstvě objevenými písemnostmi z pozůstalosti tehdejšího starosty obce Josefa Procházky, nebo neméně zajímavé vyprávění paní Krbcové, která v obci kdysi fungovaly souběžně dvě hospody

a kterak do jedné z nich chodili převážně movitější sedláci a do druhé zas téměř výhradně chudší chalupníci, to jsou ty pravé perly z minulosti našich obcí, které by nejspíš ani ta nejlépe vedená kronika neobsahovala a které prostě nesmějí upadnout v zapomnění.

S některými z našich pamětníků jsem již o tomto projektu mluvil, někteří již přislíbili, že se do něho zapojí a Vás ostatní tedy tímto prosím, pomozte nám uchovat pro budoucnost, pro poučení nás i budoucích generací, co možná největší a nejkompletnější kus naší společné historie. Nevěřte tomu, že Vaše vzpomínky by nikoho nezajímaly. Jednou bude mít záznam Vašeho vyprávění stejnou hodnotu, jako dnes pro nás zápisy ve starých kronikách a možná jste již poslední a jediní, kdo ještě dnes může o některých událostech podat svědectví.

Pokud se tedy rozhodnete do tohoto projektu zapojit a umožnit nám pořízení nahrávky Vašeho vyprávění, stačí mne kontaktovat na tel. číslo 728 532 165 a domluvíme spolu podrobnosti. Nezáleží na tom, jak dlouhé bude vyprávění, nebo na jaké bude téma. Klidně můžeme nahrávat i vícekrát a předchozí záznamy tak postupně doplňovat. Je pouze na Vás samotných, jaký vzkaz zanecháte budoucím generacím. My Vám nabízíme příležitost tak učinit.

Celý projekt bude samozřejmě v souladu s platnou legislativou o ochraně osobních údajů.

Dětský den

Marie Kulinová

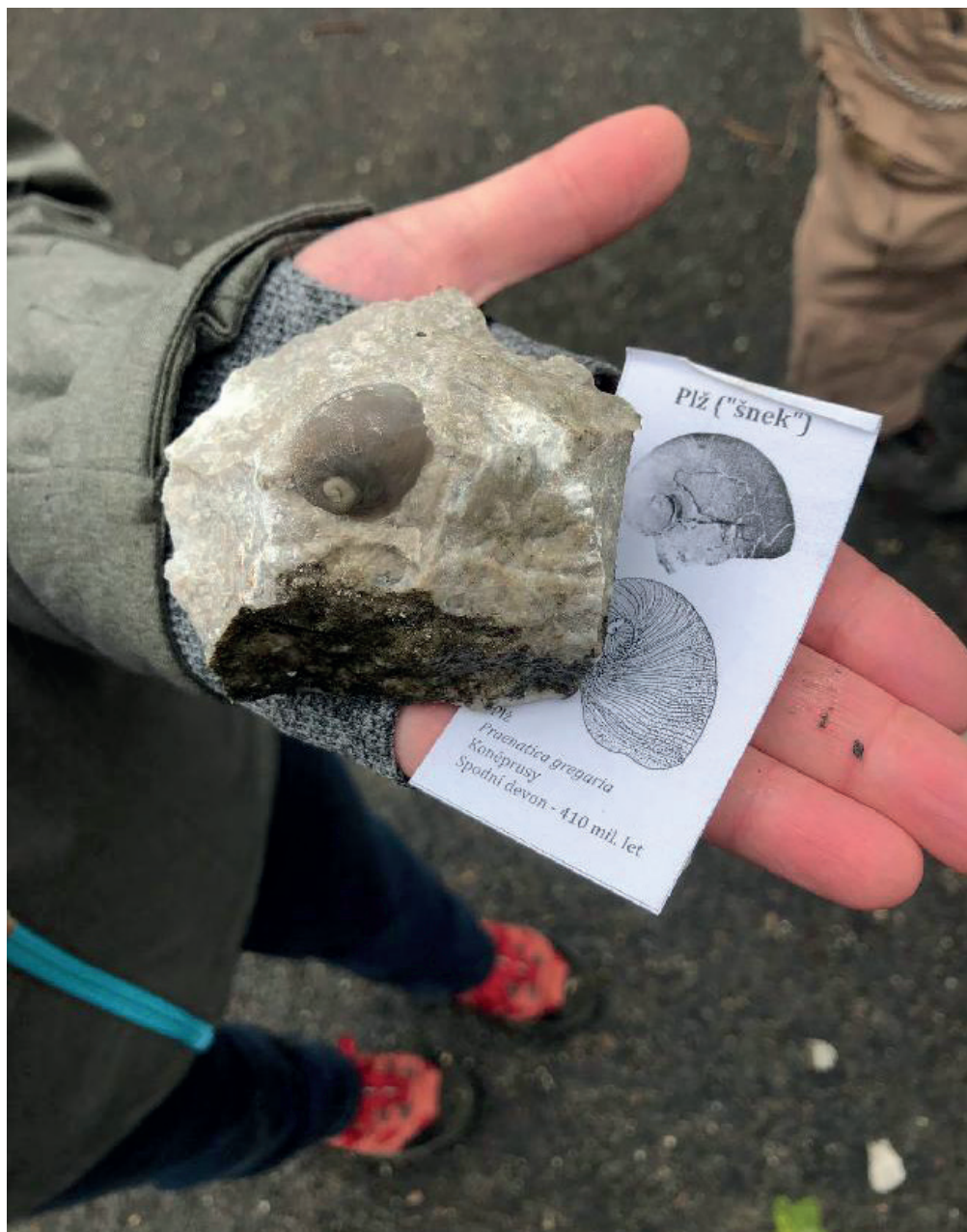
V sobotu 1. 6. se u nás ve vsi konal dětmi velmi oblíbený dětský den. Všichni se začali scházet už kolem druhé hodiny na kouzelnickou dvojici, která zaujala a pobavila dospělé i malé členy obecního zastupitelstva. Hlediště bylo brzo plné dětí. Po představení se vyráželo postupně na cestu plnou úkolů, kde si mohly děti vyzkoušet svou zručnost, bystrost i fyzické schopnosti. Ve škole pak na ně čekala osvěžující odměna ve formě nanuků a melounů. Také děti dostaly mnoho hezkých věcných cen, které jim udělaly radost. Ještě do večera bylo na hřišti živo a děti si společným hraním prodloužily krásný den. Moc děkujeme všem zúčastněným a pořadatelům.

V neděli 12. května byla sice ukrutná zima, ale ani ta a ani vítr neodradily poznání chtivé zájemce o dobrodružství spojené s očekávaným výletem do pravěku. Občané obce, jejich děti a příznivci z okolí se sešli již krátce po osmé hodině u kapličky a s netrpělivým podupáváním očekávali průvodce výpravy. Byl jím již z geologické besedy známý paleontolog MČK Beroun Mgr. Štěpán Rak ml. Krátce po půl deváté výprava svěžím krokem vyrazila k parkovišti u jeskyní, kde bylo první zastavení. Průvodce nám představil, jak vypadala krajina před 450 miliony let, jaká byla flora a fauna pravěkých moří a vše doplnil i obrázky. Je až neuvěřitelné, jak se změnil pohled zejména dětí na kamínky okolo nich. Další zastávkou byl Akantopygový lom, kde jsme se seznámili s unikátností místa kde žijeme. Prošli jsme okolo lomu na Kobyle na okraj Homoláku a nastaly paleontologické orgie. Malí i velcí vytáhli svá urytá kladívka, kladiva a někteří i palice a jali se rozbíjet kamení jako o život. Neznalý pozorovatel by si jistě pomyslel něco o výuce budoucích výrobců šterku. Ale nebylo tomu tak. Každou chvíli se ozvalo jásavé MÁM! nebo ŠNEK! a průvodce nestíhal pojmenovávat nálezy. Slabší jedinci posléze kladiva vyčerpaně odhodili s tím, že jdou raději na houby a odešli. Bušení kladívky a jásavé hlášení nálezů neustávalo ještě dlouhé desítky minut. Následovalo přebírání nálezů a v některých případech i rozloučení s některými zkamenělinami, protože nálezci při potěškání svých batohů jen konstatovali, že to prostě neunesou. Cestou zpátky jsme ještě prošli Červený lom a dozvěděli se, jak se na tento vápenec kouká odborník. Pod jeskyněmi děti podrbaly pasoucí se kozy

a ze světa pravěkého moře a zkamenělých „ráčků“ se vrátily k živé přírodě. Společně jsme dorazili do Koněprus a z průvodce se podařilo Liborovi vyloudit příslib další, letní exkurze do pravěkého světa. Co říci závěrem? Máme pěkné doma o moc o něm nevíme. Podobné výlety nám pomáhají si uvědomit, kde bydlíme a co nám celý (nejenom) paleontologický svět mnohdy závidí.

v květnu oslavili své narozeniny:

pan Václav Havlíček 17. 5.- 91 let
pan Miroslav Melichar 18.5. - 75 let

v červnu oslaví své narozeniny:

paní Marie Záhořiková 21. 6.- 81 let

v červenci oslaví své narozeniny:

paní Irena Havlíčková 7.7. - 85 let

Za obecní úřad v Koněprusích všem našim jubilantům blahopřejeme
a hodně zdraví přejeme.

